

Arrest

nr. 68 330 van 13 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER STICHELEN, die loco advocaat N. HENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

K.V.(...)

"A. Feitenrelaas

U, V.K.(...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent gehuwd met U.A.(...) (OV X). U was woonachtig in Grozny. In 1999 was u actief in het rebellenpeloton onder leiding van M.B.(...). Op 12/12/2007 werd u door de ROVD meegenomen naar het politiekantoor. U werd er ondervraagd over deelname aan terroristische acties en uw activiteiten in 1999. Voorts werden u vragen over M.B.(...) gesteld. Gedurende uw aanhouding werd u geslagen. Op 18/12/2007

werd u vrijgelaten. Sindsdien kwamen de autoriteiten maandelijks naar uw woning met de vraag waar u zich bevond. U was nooit thuis omdat u voor uw werk veel onderweg was. Op 15/03/2011 kwamen gemaskerde mannen naar uw woning. Er werd een huiszoeking verricht. Tijdens de huiszoeking werden er vragen aan uw vrouw gesteld en ze kreeg allerlei beledigingen naar het hoofd geslingerd. Ze kreeg ook te horen dat u zich diende aan te geven wilde u niet vermoord worden. Sinds ze u over deze huiszoeking vertelde overnachtte u niet meer in uw woning. Op 25/03/2011 gingen jullie beiden met de kinderen naar Davydenko waar u bij familieleden onderdook. De rest van uw gezin verbleef bij uw moeder. Op 08/04/2011 vertrok u samen met uw gezin naar België. Intussen waren de autoriteiten één keer naar uw woning geweest en twee maal naar uw moeder om u te vinden. Jullie reden met de taxi naar Mineralnye Vody. Vandaar reisden jullie per trein door naar Kiev. In Kiev stapten jullie in een wagen die jullie naar Uzhgorod bracht. In Uzhgorod stapten jullie over in een vrachtwagen die jullie naar België bracht. Jullie kwamen er op 14/04/2011 aan en vroegen er diezelfde dag nog asiel aan. Sinds jullie vertrek naar België zijn de autoriteiten nog 2 maal bij uw moeder langsgekomen. Bij één van deze bezoeken werd uw broer meegenomen. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw vrouw en uw kinderen, een attest ter erkenning van het vaderschap van uw zoon M.(...), jullie huwelijksakte en een verslag van uw ondervraging in 2007.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde vervolging te vrezen van de Russische autoriteiten omwille van vermeende rebellenactiviteiten. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken.

Zo verklaarde u dat u pas op 18/03/2011 voor het eerst uw vrouw terugzag na de huiszoeking van 15/03/2011. Toen vertelde ze u over de huiszoeking die had plaatsgevonden (CGVS p.10). Uw vrouw verklaarde echter dat zij u de dag nadien, op 16/03/2011, zag en jullie toen reeds de huiszoeking met elkaar bespraken (CGVS vrouw p.5). Toen zij met de tegenstrijdigheid werd geconfronteerd stelde ze enkel dat ze u de 16de had gezien en u er toen over verteld had (CGVS vrouw p.6). Daar dit een loutere herhaling van haar verklaring is kan de vastgestelde tegenstrijdigheid hiermee niet weerlegd worden. Samenhangend met deze tegenstrijdigheid is het zeer opmerkelijk dat uw vrouw op 15/03/2011 het voorval aan uw baas vertelde terwijl u stelde dat er niemand, op uw familie na, op de hoogte was van de huiszoeking (CGVS p.13, CGVS vrouw p.5).

Voorts verklaarde u dat de autoriteiten voor uw vertrek naar België tweemaal bij uw moeder zijn langsgekomen (CGVS p.9). Uw vrouw verklaarde daarentegen dat ze voor jullie vertrek naar België 3 of 4 keer bij uw moeder gekomen zijn. Toen zij met de betreffende incoherentie werd geconfronteerd stelde ze enkel dat het zeker 3 of 4 keer was maar dat u er niet bij was (CGVS vrouw p.6). Het zou zeer opmerkelijk zijn dat u niet op de hoogte zou geweest zijn van het aantal keer dat uw moeder voor jullie vertrek naar België door de autoriteiten werd bezocht. Bovendien was u ook in uw verklaringen incoherent betreffende de bezoeken van de autoriteiten aan uw moeder. In eerste instantie verklaarde u dat ze sinds 15/03/2011 slechts éénmaal bij uw moeder zijn geweest. Erna stelde u dan weer dat ze voor uw vertrek naar België tweemaal bij uw moeder zijn langsgekomen. De eerste keer eind maart of

begin april en de tweede keer begin april. Toen u met de incoherentie werd geconfronteerd stelde u enkel dat u zich had vergist (CGVS p.9-10). Hiermee samenhangend werd een onaannemelijke mate van vaagheid betreffende de/het bezoek(en) van de autoriteiten aan uw woning sinds de huiszoeking van 15/03/2011 vastgesteld. Zo stelde u dat de autoriteiten na 15/03/2011 nog naar uw woning zijn gekomen. U had dit namelijk van uw vrouw gehoord. U kon evenwel niet zeggen wanneer ze dan wel gekomen waren (CGVS p.8-9). Ook uw vrouw kon niet zeggen wanneer de autoriteiten na 15/03/2011 nog naar jullie woning waren gekomen ondanks het feit dat u verklaarde dat u dit van haar had gehoord (CGVS vrouw p.5). U verklaarde voorts dat uw broer na uw vertrek naar België bij 1 van de bezoeken van de autoriteiten bij uw moeder werd meegenomen. Wederom kon u niet aangeven wanneer hij precies werd meegenomen. U wist zelfs niet voor hoelang hij werd vastgehouden (CGVS p.13). Een dergelijke mate van incoherentie en vaagheid betreffende de bezoeken van de autoriteiten na 15/03/2011 komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Voorts werd een incoherentie tussen u en uw vrouw vastgesteld betreffende de bezoeken van de autoriteiten tussen uw vrijlating in 2007 en de huiszoeking in maart 2011 die maandelijks plaatsvonden. U verklaarde namelijk dat uw vrouw in die periode, behalve bezoeken door mannen in militair uniform en in burgerkledij, ook één maal het bezoek kreeg van mensen in een politie-uniform. In de andere gevallen waren het altijd mensen in militair uniform of in burgerkleden (CGVS p.7-8). Uw vrouw stelde echter dat ze in die periode nooit door mensen in een politie-uniform werd bezocht, enkel door mensen in burger of in militair uniform (CGVS vrouw p.5). Het is zeer opmerkelijk dat u zich in tegenstelling tot uw vrouw een dergelijk bezoek herinnerde terwijl u bij geen van de bezoeken van de autoriteiten thuis was.

Een dergelijke mate van tegenstrijdigheid, incoherentie en vaagheid betreffende de bezoeken van de autoriteiten ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas op ernstige wijze.

Daarnaast werd een onaannemelijke mate van onwetendheid bij u vastgesteld betreffende de redenen waarom u door de autoriteiten wordt gezocht. Zo weet u niet waarom u door de autoriteiten wordt gezocht. Voorts hebt u geen weet van enige beschuldiging tegen u (CGVS p.3). U hebt immers slechts weet van een beschuldiging betreffende uw activiteiten van 1999 die in 2007 al verjaard was (CGVS p.3, 4). U stelde wel dat er vragen over uw toenmalige pelotonleider werden gesteld en dat u misschien omwille van die band vervolgd wordt. Daarnaast kregen ook anderen van uw peloton, dat 20 man telde, problemen (CGVS p.5-6, 12). Bijgevolg is dit peloton uw enige aanknopingspunt naar de redenen waarom u door de autoriteiten wordt vervolgd. U wist echter niet te vertellen of uw pelotonleider reeds gearresteerd was. Of hij van iets concreet werd beschuldigd wist u ook niet te vertellen (CGVS p.5-6). Over de overige leden van uw peloton was u ook onaannemelijk vaag. U hoorde van kennissen dat enkelen onder hen werden vastgehouden en sommigen voor de autoriteiten werkten. Voorts werden enkele personen van uw peloton vermoord (CGVS p.6). U had er echter geen idee van wie onder hen vermoord werd. Uiteindelijk bleek dat u niet wist wat er was gebeurd met de personen uit uw peloton die niet bij de autoriteiten werkten. U vermoedde enkel dat er sommigen werden vermoord. Toen u gevraagd werd welke inspanningen u had gedaan om meer te weten te komen over wat er met de leden van uw peloton is gebeurd stelde u daartoe geen enkele moeite te hebben gedaan (CGVS p.6-7). Het is weinig aannemelijk dat u geen inspanningen deed om meer duidelijkheid te krijgen over wat er met de personen van uw peloton is gebeurd, te meer omdat u hier wellicht de informatiekanalen toe had. De summiere kennis die u over uw peloton heeft had u immers voor uw aanhouding van kennissen gehoord - wie die kennissen waren kon u echter niet vertellen (CGVS p.6). Een afdoende inspanning om informatie over uw peloton te verkrijgen kon u wellicht meer klaarheid brengen naar de redenen waarom u tot in 2011 door de autoriteiten wordt vervolgd.

Voorts werd een gedrag bij u vastgesteld dat niet in overeenstemming is te brengen met de door u verklaarde vrees. Uw vrees om vermoord te worden door de autoriteiten dateert reeds van 2007 (CGVS p.12). Niettemin verliet u pas in april 2011 uw land van herkomst. Toen u gevraagd werd waarom u in de gegeven omstandigheden nog zolang in uw land van herkomst bleef stelde u dat er pas in maart 2011 voor de eerste maal gemaskerde mannen kwamen. Voorts stelde u dat eerst de belangrijke personen in uw peloton werden beschuldigd. Omdat u een kleine persoon was heeft dit bij u enkele jaren geduurd (CGVS p.12). Ten eerste blijkt uit voorgaande dat u onaannemelijk weinig kennis heeft over wat er met de rest van uw peloton gebeurd is. Bijgevolg kan u met dergelijke aannames niet aannemelijk maken dat u zolang in dergelijke omstandigheden in uw land van herkomst bleef. Betreffende het feit dat het op 15/03/2011 gemaskerde mannen waren die kwamen en u bijgevolg nadien onderdook, blijkt uit uw verklaringen dat u niettemin nog tot 25/03/2011 naar uw huis ging (CGVS p.11). Het feit dat u nog enkel overdag naar uw verblijfplaats ging kan de onaannemelijkheid van dergelijk risicovol gedrag niet rechtvaardigen. Te meer gezien er op 15/03/2011 aan uw vrouw werd verteld dat u zich diende aan te

geven indien u niet vermoord wilde worden (CGVS vrouw p.5). Dergelijk gedrag kan niet in overeenstemming worden gebracht met de door u verklaarde vrees en ondermijnt uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Betreffende het illegale deel van uw reisroute werd tevens ook een hoge mate van vaagheid bij u vastgesteld. U stelde per vrachtwagen van Uzhgorod, Oekraïne, naar België te hebben gereisd (CGVS p.5). Niettemin konden noch u noch uw vrouw enig begin van beschrijving van de vrachtwagen geven. Zo konden jullie niet vertellen welke kleur de buitenkant van de laadruimte had, noch of daar tekens of letters op stonden. Jullie verklaarden dit gebrek door te stellen dat jullie enkel 's nachts de vrachtwagen verlieten en dat het nacht was toen jullie instapten (CGVS p.11-12, CGVS vrouw p.3). Het feit dat jullie 3 dagen in deze vrachtwagen reisden maakt het niettemin weinig waarschijnlijk dat jullie geen begin van beschrijving kunnen geven van dit voertuig (DVZ Verklaring 35). Te meer daar de vrachtwagen jullie in de ochtend in België afzette toen het al een beetje licht was (CGVS p.11, CGVS vrouw p.3). Betreffende de communicatie met de vrachtwagenbestuurder komen jullie verklaringen niet overeen. Toen u gevraagd werd welke taal de bestuurder tegen jullie sprak stelde u dat u dit niet kon zeggen daar hij helemaal niets tegen jullie had gezegd (CGVS p.11). Uw vrouw stelde echter dat hij Russisch sprak en zelfs een beetje stotterde. Toen zij met uw verklaring werd geconfronteerd stelde ze enkel dat ze niet wist waarom u dat zei en dat de chauffeur enkel vroeg of jullie naar het toilet wilden (CGVS vrouw p.3). Dit kan de tegenstrijdigheid echter niet opheffen daar u verklaarde dat de chauffeur helemaal niet met jullie sprak. Dergelijke mate van vaagheid en tegenstrijdigheid doet ernstig twifelen aan de waarachtigheid van de door jullie verklaarde reisweg. Hierdoor ontstaan ernstige vermoedens dat jullie legaal en in het bezit van een geldig internationaal paspoort reisden.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en reisroute ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door jullie voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Uw rijbewijs, de geboorteaktes van uw vrouw en uw kinderen, een attest ter erkenning van het vaderschap van uw zoon M.(...) en jullie huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven.

Volgens uw verklaringen stelt het verslag van de ondervraging enkel dat u op 13/12/2007 door de ROVD werd ondervraagd over uw activiteiten in 1999. Hieromtrent stelt het document volgens u dat deze feiten reeds verjaard zijn en dat u niet op een lijst van gezochte personen staat (CGVS p.3-4). Bijgevolg is het document niet van die aard dat het kan aantonen dat u actueel door de Russische autoriteiten wordt vervolgd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

U.A.(...)

"A. Feitenrelaas

U, U.A.(...) verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense afkomst te zijn. U werd op 21/03/1974 te Novo Sharoi geboren. U bent getrouwd met K.V.(...) (OV 6.799.316). Op 08/04/2011 vertrok u samen met uw gezin naar België. Jullie reden met de taxi naar Mineralnye Vody. Vandaar reisden jullie per trein door naar Kiev. In Kiev stapten jullie in een wagen die jullie naar Uzhgorod bracht. In Uzhgorod stapten jullie over in een vrachtwagen die jullie naar België bracht. Jullie kwamen er op 14/04/2011 aan en vroegen er diezelfde dag nog asiel aan. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot K.V.(...) (CGVS p.4). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u luidens uw verklaringen zwanger bent. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekers uiten kritiek op de inhoud van de bestreden beslissing zodat een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd. De middelen zullen vanuit dit opzicht worden onderzocht.

*De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de*

opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, La protection internationale des réfugiés en Belgique, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers een schending van het artikel 52 § 1 & 2 aan van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ziet niet in waaruit verzoekers een schending van artikel 52 § 1 & 2 van de vreemdelingenwet afleiden. Dit artikel handelt over de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) om asielvragen om bepaalde redenen te weigeren. Het gaat hier om een opsomming van redenen om een aanvraag te weigeren zonder een onderzoek ten gronde uitgevoerd te hebben. De bestreden beslissing is daarentegen genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of weigeren toe te kennen. Het voornoemde artikel is dus niet geschonden.

Verzoekers stellen dat indien zij tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd ze dit zeker niet te kwader trouw hebben gedaan, laat staan met bedrieglijk inzicht. Verzoekers stellen verder dat zij nerveus, in de war en overdonderd waren door de gerichte vragen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: Commissariaat-generaal). Daarom willen zij enkele verduidelijkingen en opmerkingen toevoegen in hun verzoekschrift.

In verband met de aangehaalde tegenstrijdigheid over de datum dat verzoekers elkaar terug zagen na de huiszoeking die had plaatsgevonden, bevestigt verzoekster formeel dat zij zich van datum heeft vergist en dat zij verzoeker pas op 18 maart heeft terug gezien en niet op 16 maart zoals zij eerder verklaarde. Zij was en is nog steeds onder de indruk van het voorval en is zich niet bewust geweest van de tijd tussen de huiszoeking en de thuiskomst van haar echtgenoot.

Het formeel erkennen dat een men zich vergist heeft volstaat niet om een opgeworpen tegenstrijdigheid goed te praten. De Raad vindt het niet aannemelijk dat verzoekster de twee dagen tussen de huiszoeking en het weerzien met haar echtgenoot zou vergeten zijn. Wanneer de ondervrager op het Commissariaat-generaal verzoekster wijst op het feit dat verzoeker heeft verklaard dat hij 18 maart terugkwam van zijn werk heeft verzoekster nogmaals uitdrukkelijk verklaard dat het de dag na de huiszoeking was, dus 16 maart (gehoorverslag U.A.(...) p. 6).

Met betrekking tot het aantal keer dat de autoriteiten bij de moeder van verzoeker zijn langsgekomen, voor het vertrek van verzoekers naar België verklaart verzoeker officieel dat hij op de vraag hoe vaak de autoriteiten bij zijn moeder zijn langsgekomen geantwoord heeft dat dit twee keer gebeurde. Hij zou wel vier keer geantwoord hebben moest hem de vraag gesteld worden hoe vaak ze bij zijn moeder en zijn schoonmoeder langs zijn gekomen. Verzoeker meent dat hij ofwel de vraag fout begrepen heeft of dat deze fout vertaald is geweest waardoor hij niet in de mogelijkheid was hierop correct te antwoorden.

Deze verklaringen van verzoeker kunnen door de Raad niet gevolgd worden. Er is hem tijdens zijn interview niets gevraagd over zijn schoonmoeder en of de autoriteiten hem daar al dan niet zijn komen zoeken. Uit lezing van het gehoorverslag vindt de Raad dat de vragen die aan verzoekers gesteld werden duidelijk geformuleerd waren, het is dus niet ernstig te stellen dat verzoeker de vraag niet goed begrepen zou hebben. Ook kan verzoeker niet sterk maken dat er iets mis zou gegaan zijn met de vertaling tijdens zijn interview. Verzoekers slagen er dus niet in om de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheid te weerleggen. Ook is het zo dat verzoeker eerst stelt dat de autoriteiten

tussen de huiszoeking op 15 maart en het gehoor één keer langs kwamen bij zijn moeder. Later verklaart verzoeker dat de autoriteiten twee keer voor en twee keer na het vertrek naar België bij zijn moeder zijn geweest. Dit is al duidelijk tegenstrijdig. Verzoekster stelt daarentegen dat de autoriteiten voor het vertrek naar België drie of vier keer bij haar schoonmoeder zijn langs geweest (gehoorverslag U. A.(...) p. 6). Verzoekers slagen er niet in om deze vaststellingen te weerleggen. Deze motieven blijven dus gehandhaafd.

Waar de commissaris-generaal wijst op de tegenstrijdigheid tussen de verklaring van verzoeker dat er één maal mensen in politie-uniform zijn langsgekomen bij hun huis, terwijl verzoekster hiervan helemaal geen melding maakt, bevestigt verzoeker formeel dat de ene keer dat er mensen in politie-uniform langs zijn gekomen het enkel een gewone politiecontrole betrof waarbij hem gevraagd werd of hij op het adres in Grozny gedomicilieerd was. Verzoeker vertelde dit niet aan zijn echtgenote om haar niet voor niets druk te maken. Verzoekster was dus niet op de hoogte van deze controle, die trouwens niet uitging van de autoriteiten van Khadirov, zodat de verklaringen van beide verzoekers correct zijn.

Verzoekers hebben beide verklaard tijdens hun gehoor dat verzoeker nooit thuis was toen de autoriteiten bij hun thuis achter hem kwamen vragen (gehoorverslag U.A.(...) p. 5; gehoorverslag K.V.(...)). De Raad vindt het dan ook merkwaardig dat verzoeker nu in het verzoekschrift een voorval bovenhaalt waar hij wel aanwezig was, maar zijn echtgenote niet.

Waar de bestreden beslissing verwijst naar de tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoekster in verband met de taal van de vrachtwagenbestuurder die hen naar België gebracht heeft, stelt verzoekster dat zij hierover verklaarde dat deze bestuurder in principe niet sprak, maar dat zij uit een korte oproep voor het toilet, afleidde dat hij Russisch sprak. Verzoekers stellen dat het niet ondenkbaar is dat verzoeker dit niet gehoord heeft of het zich niet meer herinnert.

Verzoekster stelt duidelijk dat de bestuurder Russisch praatte. Zij bevestigt inderdaad wel dat de bestuurder van de camion amper praatte, maar verzoekster heeft hem blijkbaar wel genoeg horen spreken om er zeker van te zijn dat hij Russisch sprak, en zelfs dat hij stotterde. De Raad vindt het verder niet aannemelijk dat verzoeker de camionbestuurder geen enkel woord heeft horen spreken op de hele reis van Uzhgorod naar Brussel.

Het middel is niet gegrond.

2.2. In een tweede middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers herhalen hier de motieven waarop zij zich reeds beriepen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal. Zij hebben bij hun verzoekschrift nieuwe documenten bijgevoegd en halen artikel 39/76 aan dat de voorwaarden geeft waaraan nieuwe gegevens moeten voldoen om in acht te worden genomen. Deze nieuwe documenten zijn een convocaties van de anti misdaad cel van 20 juni 2011, een brief van verzoekers broer en van verzoeksters tante. Verzoekers stellen dat deze documenten dateren van na de datum van hun gehoor op het Commissariaat-generaal en dat zij dus in acht genomen moeten worden.

In verband met de persoonlijke verklaringen van de familieleden van verzoekers merkt de Raad op dat getuigschriften van privépersonen een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door verzoekers aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

Wat de convocaties betreft van de politiediensten om te verschijnen op 20 juni 2011 stelt de Raad vast dat het een kopie betreft. Verzoeker heeft ook steeds gesteld dat er in Tsjetsjenië geen convocaties achtergelaten worden, maar mensen 's nachts gearresteerd worden. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

De Raad stelt vast dat deze stukken in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld en niet vergezeld zijn van een voor eensluidende verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 PR RvV beslist de Raad deze stukken niet in overweging te nemen.

Het middel is niet gegrond.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker de doorslaggevende motieven uit de bestreden beslissing noch betwist noch weerlegt: *"(...)Daarnaast werd een onaannemelijke mate van onwetendheid bij u vastgesteld betreffende de redenen waarom u door de autoriteiten wordt gezocht. Zo weet u niet waarom u door de autoriteiten wordt gezocht. Voorts hebt u geen weet van enige beschuldiging tegen u (CGVS p.3). U hebt immers slechts weet van een beschuldiging betreffende uw activiteiten van 1999 die in 2007 al verjaard was (CGVS p.3, 4). U stelde wel dat er vragen over uw toenmalige pelotonleider werden gesteld en dat u misschien omwille van die band vervolgd wordt. Daarnaast kregen ook anderen van uw peloton, dat 20 man telde, problemen (CGVS p.5-6, 12). Bijgevolg is dit peloton uw enige aanknopingspunt naar de redenen waarom u door de autoriteiten wordt vervolgd. U wist echter niet te vertellen of uw pelotonleider reeds gearresteerd was. Of hij van iets concreet werd beschuldigd wist u ook niet te vertellen (CGVS p.5-6). Over de overige leden van uw peloton was u ook onaannemelijk vaag. U hoorde van kennissen dat enkelen onder hen werden vastgehouden en sommigen voor de autoriteiten werkten. Voorts werden enkele personen van uw peloton vermoord (CGVS p.6). U had er echter geen idee van wie onder hen vermoord werd. Uiteindelijk bleek dat u niet wist wat er was gebeurd met de personen uit uw peloton die niet bij de autoriteiten werkten. U vermoedde enkel dat er sommigen werden vermoord. Toen u gevraagd werd welke inspanningen u had gedaan om meer te weten te komen over wat er met de leden van uw peloton is gebeurd stelde u daartoe geen enkele moeite te hebben gedaan (CGVS p.6-7). Het is weinig aannemelijk dat u geen inspanningen deed om meer duidelijkheid te krijgen over wat er met de personen van uw peloton is gebeurd, te meer omdat u hier wellicht de informatiekanalen toe had. De summiere kennis die u over uw peloton heeft had u immers voor uw aanhouding van kennissen gehoord - wie die kennissen waren kon u echter niet vertellen (CGVS p.6). Een afdoende inspanning om informatie over uw peloton te verkrijgen kon u wellicht meer klaarheid brengen naar de redenen waarom u tot in 2011 door de autoriteiten wordt vervolgd.*

Voorts werd een gedrag bij u vastgesteld dat niet in overeenstemming is te brengen met de door u verklaarde vrees. Uw vrees om vermoord te worden door de autoriteiten dateert reeds van 2007 (CGVS p.12). Niettemin verliet u pas in april 2011 uw land van herkomst. Toen u gevraagd werd waarom u in de gegeven omstandigheden nog zolang in uw land van herkomst bleef stelde u dat er pas in maart 2011 voor de eerste maal gemaskerde mannen kwamen. Voorts stelde u dat eerst de belangrijke personen in uw peloton werden beschuldigd. Omdat u een kleine persoon was heeft dit bij u enkele jaren geduurd (CGVS p.12). Ten eerste blijkt uit voorgaande dat u onaannemelijk weinig kennis heeft over wat er met de rest van uw peloton gebeurd is. Bijgevolg kan u met dergelijke aannames niet aannemelijk maken dat u zolang in dergelijke omstandigheden in uw land van herkomst bleef.(...)"

De Raad schaaft zich achter dit motief.

2.4. In een laatste middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet door de weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut.

Verzoekers verwijzen naar twee arresten van de Raad om enkele zaken te benadrukken. Het zou ten eerste voldoende zijn aan te tonen dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land "aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu". Het is verder niet vereist dat een groot aantal burgerslachtoffers vallen voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Uit rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM blijkt dat een klein risico voldoende kan zijn om te spreken van een reëel risico op ernstige schade. Ten slotte moet in geval van twijfel of iemand burger is, hij als burger worden beschouwd.

Verzoekers verwijzen verder naar stuk vier dat bij hun verzoekschrift gevoegd is, dat beschrijft wat de actuele situatie is in Tsjetsjenië en Grozny.

Waar verzoekers verwijzen naar twee eerdere arresten van de Raad, moet vermeld worden dat de Raad een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). Verder stelt verweerder dat: *"(...)Voor iedere vorm van nationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).(...)"*. Verzoekers hebben hun asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in

geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers stellen dat uit de bijgebrachte berichtgeving blijkt dat de toestand in Grozny gevaarlijk is en alle reizen naar Tsjetsjenië ontraden worden (stuk 4).

Het reisadvies van het ministerie van buitenlandse zaken is bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor (onafhankelijke) instanties, belast met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging van asielzoekers.

Dit stuk is ook geen weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de situatie in Tsjetsjenië, die steun vindt in het administratief dossier, meer bepaald stuk 15 "SRB, Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië": "(...)De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.(...)"

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissingen te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS